

Anmeldereksemplar.

'Mit sind frygter mig. Mit sind frygter hvad jeg kan finde på. Hvad kroppen kan finde på. Når jorden ryster. Instinkt og sind er i krig med hinanden'.

Nicklas er en ung mand, der har svært ved at holde på et job. I forbindelse med natarbejde på en blomsterfabrik begynder et indre oprør, som får Nicklas' skrøbelige sind til at tvedele virkeligheden. Snart bliver mængden af alkohol øget for at klare nattens arbejde, og da han fyres fra jobbet, tager drikkeriet til, og kort herefter indlægges han på psykiatrisk afdeling. Her vokser et stigende selvhad, mens grænserne udviskes i kampen mod at finde en vej tilbage til livet. Men hvilket liv?! På den anden side af hospitalets mure venter en ny virkelighed, men er Nicklas klar til den?

Bogen stiller skarpt på et samfund, hvor alle bliver målt og vejlet på præstationer, og hvor holdningen til psykisk sygdom stadig er unuanceret og præget af fordomme og tabuer.

Der er noget grænseoverskridende i retorikken i bogen, fordi den enkle form med kaskaden af strøttanker, minder læseren om, at hjælpen ikke er sufficient! At dette menneske har kastet sig ud fra flyveren, og at faldskærmen måske ikke folder sig ud. Som læser præsenteres vi for omgivelsernes manglende evne til at kapere Nicklas' udfordringer. At baren måske er sat for højt, fordi der hersker en ignorance om karakteren af psykisk sygdom, som kalder på, at vi bliver mere oplyste. Som Nicklas' familie udtrykker det: "Tag dig nu sammen"!

Alligevel blev jeg midtvejs i bogen hægtet en smule af, fordi ordstrømmen tog en omvej og for en stund tabte momentum, hvilket efterlod mig med modstridende følelser, da den på samme tid er et værktøj til at synliggøre den deroute, Nicklas oplever!

Ikke desto mindre vil jeg på trods af en smule slinger mene, at bogen rammer bulls eye i sin skildring af et samfund med store problemer inden for behandlingen af psykisk sygdom og samfundets generelle opfattelse.

Tak til [@forlagetlysvalse](#)n for anmeldereksemplar og en spændende læseoplevelse.

🔍🔍🔍/6

